

FOTBALUL

DUPĂ PRIMELE OPT ETAPE ALE DIVIZIEI A PENTRU O REALĂ RECONSIDERARE A SPIRITULUI DE JOC OFENSIV

Chiar și la o fugă privire de ansamblu asupra rezultatelor înregistrate de-a lungul celor opt etape defasurate până în prezent în campionatul național, nu este greu să constată că sub aspectul eficienței — problema care, în opinia noastră, este cea mai importantă — jocul, întrucât ține de scopul lui principal, de înscriere a golurilor — divizionarele A, în marea lor majoritate, continuă să dezamăgească, preluând cifre sub bilanțurile din anii trecuți, nici ele prea roze.

În general, formațiile primului esalon al fotbalului nostru nu rezolvă așa cum trebuie momentul atacului, dar media scăzută la capitolul eficacitate provine, într-o ridicată proporție, din mentalitatea cu care abordează echipele meciurile lor în deplasare. Nu este vorba de o lipsă de curaj, ci de o cronică ineficiență, asadar, amintindu-ne că în cele cinci interinționale susținute anul acesta (în Franța, Brazilia, Argentina, Olanda, Bulgaria), echipa noastră națională n-a reușit să înscrie decât un singur gol! Un gol în 450 de minute de joc!

Cercuța o ține, lansată de sprijinitori, jocul nostru defensiv, inspirat și de nefundamentalul dicton „cel mai bun atac este apărarea”, cum că o echipă nu poate rezolva cu bune rezultate atacul, decât dacă este puternică în jocul defensiv și ofensiv. Același lucru s-a întâmplat și în evoluția formațiilor italiene care, în ultimii ani, au obținut, este drept, unele succese pe plan internațional.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

văzut și în interpretarea fotbalistilor englezi, scoțieni, iugoslavi, spanoli etc. — dar al pretindecă o pregătire tehnică multilaterală pe care numai un proces de instruire-educatie bine organizat și condus de antrenori înalt nivelului pretins de mare performanță. Și, pentru că am ajuns la acest foarte important capitol al pregătirii, socotim că nu este de prisos a reaminti, în încheierea acestor rânduri câteva din indicațiile date de F.R.F. înaintea startului actualii ediții de campionat. Acestea se referă, în primul rând, la formarea unei deprinderi legate de concepția realistă despre joc (defășurarea unor acțiuni simple, prin eliminarea execuțiilor tehnice lipsite de utilitate, participarea rațională a majorității jucătorilor în acțiunile de finalizare, asigurarea largimii și adâncimii atacului). În al doilea rând, la aplicarea unor reguli tactice impuse de sporiștea randamentului pe planul jocului ofensiv: formarea superiorității numerice de 2:1, de recuperare până la finalizare; schimbarea direcției de atac direct sau prin pasă ajutătoare înapoi, în cazul acțiunilor blocate; formarea și folosirea culoarelor; interferența liniilor a doua și întâi și a funcțiilor din cadrul primei linii, pentru favorizarea pătrunderilor din urmă în finalizare; însușirea altă a deprinderilor legate de concepția de joc cit și a regulilor tactice având la bază o tehnică utilă și o pregătire fizică superioară, în măsură să asigure formarea jucătorilor multilaterali și necesari unei reale afirmări a fotbalului nostru.

Să înțelegem, însă, într-o replică cit se poate de convingătoare, susținătorii jocului complet — ilustrat de acele echipe care acordă o egală atenție celor două momente de apărare și atac — și care exemplifică cu ceea ce se întâmplă în fotbalul vest-german și olandez: două echipe de club și, ca un corolar, și reprezentative, care te înclină cu spectacolul fotbalistic etalat pe dreptunghiul terenurilor, atât de bogat în faze de poartă, cât și în goluri. E frumos acest joc — pe care la un nivel ridicat l-am

ÎN DEZBATERE SELECTIA, INSTRUIREA ȘI PROMOVAREA JUNIORILOR (II) DESPRE PRODUCȚIA VALORICĂ A CENTRELOR ȘI AFIRMAREA JUCĂTORILOR TINERI

În continuarea dezbaterii noastre axate pe principalele probleme ale fondului de jucători tineri, de valoare, alți de necesari fotbalului nostru, astăzi despre producția valorică a centrelor de juniori înființate în 1965 și 1968 și modul cum se efectuează promovarea jucătorilor în formațiile divizionare A.

CANTITATIV — DA, CALITATIV — DEPARTE DE NECESITAȚI

Există la ora actuală un număr de 47 centre de copii și juniori, în cadrul cărora sunt instruiți activ, numărând 8.000 de tineri jucători. O sută de antrenori (la care trebuie adăugate încă pe altă jumătate, de normă), foarte mulți dintre ei cu vechi stat de serviciu în acestă muncă grea, născută și deloc spectaculoasă (N. Gorgoran, Fe. Fabian, St. Stănculescu, P. Mihai, I. Costea, M. Mihalescu, I. Kluș, N. Opris, I. Guleașcu, L. Janovschi, Gh. Stănculescu, Gh. Dumitrescu, A. Sepe, V. Covaș, M. Birzan, etc.) se ocupă de pregătirea competitivă a acestor copii și juniori. De modul cum au înțeles sau înțeleg să-și

CENTRELE ÎNFIINȚATE ÎN 1965 ȘI PRODUCȚIA LOR DE JUCĂTORI PENTRU DIVIZIA A	
1. Universitatea Cluj :	23
2. Rapid București :	18
3. Steaua „23 August” :	15
4. Dinamo București :	13
5. Săgeata Roșie Iași :	10
6. F.C. Bihor :	8
7. Petrolul Ploiești :	12
8. Steaua 2 :	11
9. Progresul București :	10
10. U.T. Arad :	8
11. Săgeata Roșie Iași :	7
12. F.C. Constanța :	3
CENTRELE ÎNFIINȚATE ÎN 1968 :	
1. Universitatea Craiova :	15
2. Sport Club Bacău :	11
3. F.C. Argeș :	10
4. A.S.A. Tg. Mureș :	8

desfășoare activitatea antrenorii pe pînțele fotbalului nostru — cărora, cu fiecare an, li s-au creat condiții materiale tot mai bune — au depins și vor depinde, în proporție covârșitoare, REZULTATELE obținute. Aici, NUMĂRUL DE JUCĂTORI BUNI, PROMOVAȚI DIN ACESTE CENTRE ÎN DIVIZIA A. Este, credem, etalonul cel mai convingător al muncii acestor antrenori.

Asadar, cel mai produs și, mai ales, cel mai produs cele 12 centre înființate în anul 1965. Răspunsul la o întrebare pe care o vom pune mai târziu, este: „Căci, din punct de vedere al numărului de jucători promovați în Divizia A, cele 12 centre au fost foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

o cifră — 200 de jucători — care pare multumitoare. Trebuie spus însă că mulți din jucătorii promovați nu mai evoluează în Divizia A, ci alții au jucat foarte puține meciuri, după care au coborât în esaloanele inferioare. Cînd vorbim, totuși, de

FOTBALUL DANEZ: VECHI TRADIȚII ȘI PUTERNICE RESURSE DE LANSARE DE TALENTE

Debutul echipei noastre naționale în faza optimilor de finală ale Campionatului european competiției care a ajuns la formula maximă de participare pe continentul nostru (32 de prezente din cele 33 de țări care au program reprezentativ Danemarca). Este a treia împrejurare în care selecționata României se află în fața fafului partenerului preliminar. Și în preliminariile J.O. 1964 și în acelea pentru întrecerile olimpice 1972, jucătorii noștri s-au disputat calificarea în compania celor danezi. În prima împrejurare, ei au reușit să obțină câștig de cauză dar în a doua reprezentativa noastră olimpică a înregistrat eșecul, cel din urmă de la Copenhaga, cit și în cel de la București. Ne-am convins, atunci, că de dificil adversar este unsporește cele mai vechi din întreaga lume. Ea a luat ființă în anul 1889, iar sase ani mai târziu s-a afiliat la F.I.F.A. Oficialii danezi din fotbalul de club au contribuit la inițierea unor permanente programe internaționale, iar comitetele de organizare ale celor dinți manifestări fotbalistice au organizat, de la început, cele mai bune competiții de fotbal. Anglia a câștigat cu 2-0. Selecționata Danemarcei e mai departe

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

Trebuie să spunem, mai întâi, că federația daneză are oarece vechi din întreaga lume. Ea a luat ființă în anul 1889, iar sase ani mai târziu s-a afiliat la F.I.F.A. Oficialii danezi din fotbalul de club au contribuit la inițierea unor permanente programe internaționale, iar comitetele de organizare ale celor dinți manifestări fotbalistice au organizat, de la început, cele mai bune competiții de fotbal. Anglia a câștigat cu 2-0. Selecționata Danemarcei e mai departe

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.

prezentă în turneele olimpice din 1912 (Stockholm), unde va ocupa iarași locul doi (2-4 în finală cu Anglia). În 1920, jucătorii danezi au jucat în optimile de finală ale turneului de la Anvers. Turneul din 1948 (Londra) le aduce medaliile de bronz, cel de la Helsinki (1952) li vede aștigând 16.000 locuri. Activitatea, care a început în anul 1906, pentru olimpia (1972) sa le oferă satisfacția intrării în grupele semifinale. E cea mai remarcabilă a natei daneze în una dintre clasicele competiții internaționale. Probabil că, mai cu seamă în edițiile prime ale probei mondiale, ea ar fi obținut succese asemănătoare cu cele din întrecerile olimpice, dar federația din Copenhaga nu și-a înscris formația în C.M. până la ediția din 1968. În fiecare dintre fazele preliminare, jucătorii danezi au constituit un adversar greu, încomod, în unele situații determinând direct pe învingătorii seriei.